

I. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat de organele de control din cadrul Administrației finanțelor publice s-a constatat- referitor la impozitul pe venit- că pentru anul fiscal 2003 avocații asociați au realizat fiecare venit, stabilit, ca urmare a controlului evidențelor deținute de Cabinete asociate ale acestora.

Pentru perioada anului 2003 - organele fiscale au reținut că avocații asociați au depus declarații de venit global și declarații speciale, declarând venituri din activități independente. Pentru diferența stabilită cu ocazia controlului a fost emisă o nouă decizie de impunere pentru anul 2003, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit de achitat pentru fiecare contribuabil.

Pentru anul fiscal 2004 organele de specialitate au stabilit, în urma controlului, că avocații au realizat fiecare venit net , iar potrivit declarației de venit depuse de aceștia s-a obținut pierdere. Pentru diferența de venit s-a stabilit că aceștia datorează impozit pe venit .

*În data de 12.07.2005 Administrația Finanțelor Publice a emis și decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2005 pentru avocații asociați, baza luată în calcul la stabilirea plăților anticipate cu titlu de impozit pentru anul 2005 reprezentând venitul stabilit ca fiind realizat de fiecare asociat din activitatea desfășurată în cadrul asocierii în anul 2004, stabilit în urma inspecției fiscale .

*Cu privire la taxa pe valoarea adăugată:

Prin raportul de inspecție fiscală organele de control au constatat că în anul 2003 contribuabilii au efectuat operațiuni impozabile peste plafonul de impozitare de 1,7 miliarde lei, și prin urmare, în baza Legii nr. 345 / 2002 republicată și a H.G. nr. 598 /13.06.2002, au stabilit că aveau obligația de a se înregistra ca plătitori de T.V.A. .

Organele fiscale au stabilit pe perioada 01.11.2003 - 31.12.2004 T.V.A. datorată, cu dobânzi și penalități aferente.

II.1. Petenții contestă obligațiile stabilite prin Raportul de inspecție fiscală. În motivarea contestației, contribuabilii arată că prin deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2005, li s-a pus în vedere să achite fiecare, o diferență de impozit pe venit, sumă pe care consideră că nu trebuie să o achite pentru următoarele considerente :

- prin deciziile emise s-ar fi trecut greșit venitul brut estimat, neînțelegând de unde ar proveni suma respectivă; totodată arată că nu s-au trecut cheltuieli deductibile, organul fiscal concluzionând că nu se vor înregistra cheltuieli deductibile în anul 2005;

- menționează că au depus declarațiile privind venitul estimat pentru anul 2005, în data de 14.03.2005; prin aceste declarații au trecut venitul net estimat a se realiza în acea perioadă.

Mai precizează că în cursul anilor fiscali 2003 și 2004 au achitat în plus sume în contul impozitului pe venit, sume care nu au fost compensate cu alte obligații și nici nu au fost restituite acestora .

Așadar, contestatorii susțin că plățile anticipate trebuiau stabilite în funcție de declarația de venit estimativ depusă de acestia la 14.03.2005 .

2. Petenții contestă și Deciziile de impunere anuală pe anul 2003 prin care li s-a stabilit fiecăruia o diferență de impozit pe venit pe baza datelor stabilite de organele de inspecție fiscală, precizând următoarele :

-au achitat integral impozitul în funcție de declarația de impunere semnată pe anul 2003, la 15.03.2004 ,

-contestă Decizia de impunere fără număr din 12.07.2005 care are la bază o notă de constatare care nu a fost comunicată pentru a fi verificată și contestată - însă prin care a fost mărit venitul net- fără vreo justificare scriptică din care să rezulte de unde provine această diferență.

Se contestă și decizia de impunere anuală pentru anul 2004, comunicată la 12.09.2005, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit, arătându-se că s-a achitat pentru anul 2004 un impozit în plus, care depășește suma stabilită anterior cu titlu de impozit, sumă care n-a fost compensată cu alte obligații și nici restituită.

În consecință, petenții consideră că întrucât nu au dat nici o declarație de impunere în data de 12.07.2005- pentru anii 2003, 2004 și 2005- nu pot fi obligați să achite impozit, decât pentru venitul declarat prin declarațiile de impunere depuse.

3. Prin adresa din data de 28.10.2005 se contestă raportul de inspecție fiscală încheiat și decizia de impunere emisă, comunicate petenților la data de 25.10.2005, precizându-se următoarele :

În ceea ce privește măsurile luate de organul fiscal pe linie de taxa pe valoarea adăugată- contestatorii apreciază că nu le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 345 / 2002 privind taxa pe valoarea adăugată, întrucât nu se încadrează în categoria contribuabililor care au depășit plafonul de la care aveau obligația de a se înregistra ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

În acest sens- arată că, referitor la sumele încasate de asociați de la o societate comercială, opinia organului fiscal este greșită deoarece:

Conform contractului încheiat cu această societate , din suma convenită pentru fiecare proces - 25% reprezintă onorariul avocațial iar 75 % reprezintă cheltuieli efectuate în interesul clientului .

Petenții invocă în susținerea cauzei prevederile art. 94 din Statutul profesiei de avocați și ale art. 30 din Legea nr. 51 / 1995, republicată privind exercitarea profesiei de avocat , potrivit căroră " *sumele primite de la client cu titlu de cheltuieli nu constituie venit de exercitarea profesiei*".

Astfel, petenții apreciază că organele de control nu au dreptul să verifice modalitatea de cheltuire a sumelor încasate cu titlu de cheltuieli în interesul clientului, aceste cheltuieli fiind stabilite pe cale contractuală, convenirea cu clientul a unei sume pe care avocatul o cheltuiește în interesul clientului este reglementată de lege, petenții arătând că s-au conformat prevederilor legale în acest sens.

În susținerea cauzei petenții fac trimitere la adresa oficială a Ministerului Finanțelor Publice - prin care se precizează că suma de 75%, care reprezintă cheltuieli efectuate în interesul clientului nu constituie venit din exercitarea profesiei, și drept urmare această sumă nu constituie baza de impozitare și nici suma în funcție de care se calculează plafonul de la care se plătește T.V.A.

În consecință, petenții apreciază că includerea de către organul de control la capitolul venituri din profesie a cuantumului de 75% (cheltuieli în interesul clientului) din totalul sumelor încasate de la acea societate comercială este greșită. Ca atare, este nelegală și obligarea la plata T.V.A. întrucât suma respectivă nu poate fi luată în calcul la stabilirea veniturilor totale raportate la plafonul de la care este obligatorie plata taxei pe valoarea adăugată.

Pentru anul 2003 consideră că, conform art. 9 pct. 3 din Legea nr. 345 / 2003 privind taxa pe valoarea adăugată- nu au depășit plafonul de venituri prevăzut de lege de la care este obligatorie plata T.V.A., decât dacă la onorariul încasat se adaugă și cei 75% primiți de la societatea respectivă, cu titlu de cheltuieli în interesul clientului.

Pentru anul 2004 invocă prevederile art. 152 din Codul fiscal, făcând referire la cifra de afaceri - la care se raportează obligația de plata a T.V.A. , arătând că în noțiunea de cifră de afaceri - cheltuielile făcute în interesul clientului sunt exceptate, deci nu a depășit plafonul de la care se plătește T.V.A..

Referitor la cheltuielile cabinetului de avocatură - petenții apreciază că sunt în mare parte aceleași cu ale imobilului familiei, arătând că întrucât nu au contract de închiriere - nu s-a perceput chirie, fiind justificată decontarea tuturor cheltuielilor pe cabinetul de avocatură.

Pentru considerentele prezentate petenții solicită admiterea contestației, anularea actelor fiscale atacate și exonerarea de plata a sumelor stabilite de către organul fiscal.

III. Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatori, documentele existente la dosarul cauzei și actele normative în vigoare pe perioada supusă controlului se rețin următoarele:

Cabinetele asociate X desfășoară activitate de avocatură, conform autorizației eliberată de Baroul de avocați. Conform contractului de asociere cota de participare a fiecărui asociat atât la venituri cât și la cheltuieli este de 50 %.

Perioada supusă verificării a fost 01.01.2002-31.12.2004, controlul efectuându-se ca urmare a adresei Activității de inspecție fiscală privind sumele primite de avocații asociați de la o societate comercială în anii 2002, 2003 și 2004 .

*Referitor la diferențele de impozit pe venit:

Prin actul de control organele de specialitate au stabilit referitor la impozitul pe venit pentru anul 2003, că avocații asociați au realizat fiecare, venituri din activități independente mai mari decât cele declarate. Pentru aceste venituri organele de specialitate au stabilit că datorează diferențe de impozit pe venit .

La impozitul pe venit aferent anului 2004 organele de control au stabilit în urma controlului că s-au realizat venituri din activități independente, prin noua decizie de impunere emisă pentru fiecare asociat stabilindu-se diferențe de impozit pe venit de plată.

Pe baza datelor din raportul de inspecție fiscală încheiat, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice, prin deciziile emise, au stabilit pentru contribuabili și plăți anticipate cu titlu de impozit pe venitul din activități independente pe anul 2005 .

Cauza supusă soluționării a fost dacă organele de control la stabilirea venitului impozabil- în mod legal au diminuat cheltuielile aferente activității desfășurate de Cabinetele asociate, în condițiile în care din raportul de inspecție fiscală nu rezultă clar care au fost cheltuielile nejustificate cu documente, sau care nu sunt aferente activității desfășurate:

În drept, în O.G. nr. 7 / 2001 privind impozitul pe venit, referitor modul de determinare a venitului net din activități independente la art. 16 se prevede :

"(1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile. (...)

(6) Venitul net din activități independente, realizat de persoanele fizice în cadrul unor asociații fără personalitate juridică, se calculează la nivelul asociației, conform prevederilor prezentului articol, cu respectarea regulilor prevăzute la cap. IV."

În acest sens, la art. 10 din O.G. nr. 7 /2001 privind impozitul pe venit, se prevede:

"(1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente;

b) *sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale nu sunt cheltuieli aferente venitului*;

c) *cheltuielile recunoscute ca deductibile sunt cele aferente venitului, în limitele prevăzute de legislația în vigoare, după caz. Cheltuielile de reclamă și publicitate sunt deductibile în condițiile și în limitele stabilite de legislația în vigoare pentru persoanele juridice. Cheltuielile privind amortizarea sunt deductibile în condițiile în care calculul se efectuează conform legislației în materie;..."*

Față de cadrul legal invocat, de modul de întocmire și prezentare a constatărilor din raportul de inspecție fiscală atacat, referitor la dreptul de deducere a unor cheltuieli - Direcția Generală a Finanțelor Publice reține că - în fapt constatările din actul de control nu sunt prezentate în mod concret, clar și precis, cu indicarea corectă a textului legal încălcat de petenți, cu influență directă asupra sumelor contestate.

În acest sens, în O.G. nr. 92 / 2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, la art. 42 se prevede:

"Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;(..."

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei prin prisma textului de lege invocat mai sus, se retine ca din constatările organelor de control nu se pot stabili cu claritate motivele pentru care asociația nu poate beneficia de dreptul de deducere a unor cheltuieli, în conținutul raportului nefiind prezentate detaliat cheltuielile efectuate de contribuabili pentru care organele fiscale au stabilit că nu dețin documente justificative, sau nu sunt aferente realizării veniturilor, reținându-se doar că "baza de impunere a fost diminuată în acești ani și prin evidențierea unor cheltuieli care nu au fost deductibile fiscal".

Totodată, se constată că organele fiscale nu au indicat explicit temeiul de drept încălcat, în raportul de inspecție fiscală contestat fiind doar menționate prevederile art. 10 și art. 16 din O.G. nr. 7 / 2001 .

Prin contestația depusă- în ce privește sumele încasate de la S.C."... " S.A. pentru serviciile prestate acestei societăți- se invocă în susținerea cauzei clauzele contractului încheiat de Cabinete asociate cu societatea respectivă, arătându-se că părțile au convenit că "din suma încasată pentru fiecare proces,

25% reprezintă onorariu avocațial, iar 75 % reprezintă cheltuieli efectuate în interesul clientului ".

La art. 30 din Legea nr. 51 / 1995 republicată privind exercitarea profesiei de avocat se prevede:

"(1) Pentru activitatea sa profesională avocatul are dreptul la onorariu și la acoperirea tuturor cheltuielilor făcute în interesul clientului său.

(2) În acest scop avocatul poate să își deschidă un cont bancar pentru încasarea onorariilor și unul pentru depunerea sumelor primite de la client pentru cheltuieli în interesul acestuia. Modul de administrare a sumelor predate de client avocatului pentru cheltuieli în interesul său va fi stabilit prin convenția dintre avocat și client, potrivit statutului."

Prin raportul de inspecție fiscală organul de control a considerat ca sunt venituri brute sumele încasate de avocații asociați de la o societate comercială, deci au stabilit ca sunt nedeductibile sumele primite de asociație cu titlu de cheltuieli în interesul clientului -în baza contractului de asistență juridică încheiat .Motivația a fost că "nu s-au putut clarifica cheltuielile efectuate de contribuabil cu taxele de timbru, timbru judiciar, de investire, de întăbulare, și cheltuielile de deplasare efectuate pentru dosarele de expropriere ".

Potrivit art. 969 din Codul Civil " *convențiile legal făcute au putere de lege* ". Având în vedere aceste prevederi și principiul opozabilității contractului față de terți, se constată că organele de control nu precizează concret dacă au procedat la analiza contractului de asistență juridică și a modului în care petenții au cheltuit sumele încasate de la client cu titlu de cheltuieli în favoarea acestuia, respectiv dacă cheltuielile facute au la baza documente justificative si daca sunt aferente realizarii venitului din consultanta.

Referitor la susținerile petenților potrivit cărora aceste cheltuieli fiind stabilite pe cale contractuală, numai clientul poate să-i verifice din acest punct de vedere- precizăm că nu pot fi luate în considerare, dacă avem în vedere prevederile art. 54 din O.G. nr. 92 /2003 republicată privind Codul de procedură fiscală , care stipulează că:

"In vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziția organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. Organul fiscal are dreptul de a solicita și altor persoane înscrisuri, dacă starea de fapt fiscală nu a fost clarificată pe baza înscrisurilor puse la dispoziție de către contribuabil."

*Referitor la cheltuielile cu utilitățile cabinetului de avocatură, la care se face referire prin contestația depusă, precizăm că în speță sunt aplicabile prevederile H.G. nr. 54 / 2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/ 2001 privind impozitul pe venit, date în explicitarea art. 10 din ordonanță, potrivit cărora:"*În vederea evaluării cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul personal cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal, precum și a cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul afacerii utilizate și în scop personal se vor avea în vedere regulile prevăzute la pct. 7 din normele*

metodologice date în aplicarea art. 9 din ordonanță, iar cheltuielile deductibile se determină proporțional cu:

- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;
- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice, cum ar fi: kW/h, metri cubi, impulsuri telefonice și altele asemenea, utilizate în interes de afacere,"

Având în vedere prevederile art. 1561 din Codul Civil, contractul de comodat este esențialmente gratuit, așadar împrumutul de folosință a unei părți din imobil se face fără o contravaloare penru folosința acestuia. Analizând contractul de comodat existent la dosarul cauzei se constată că obiectul contractului constă în închirierea suprafeței de 3/4 dintr-un imobil. Mai mult, contractul are ca "preț " achitarea integrală a contravalorii utilităților imobilului

Întrucât comodatul este împrumut cu titlu gratuit - precizăm că în situația în care are un preț - contravaloarea împrumutului de folosință devine locațiune, nemaifiind comodat. Ca atare, nu se poate admite deducerea tuturor cheltuielilor cu utilitățile și întreținerea imobilului, ci numai pentru suprafața reală folosită de cabinetul de avocatură. În acest sens organele de control vor verifica dacă suprafața reală utilizată de cabinetul asociațiilor reprezintă 3/4 din suprafața imobilului.

De la 1 ianuarie 2004, prevederile referitoare la stabilirea venitului net din activități independente și a venitului anual global impozabil se regăsesc în Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal, fiind aplicabile începând cu anul fiscal 2004.

Prin urmare, se va proceda la desființarea capitolului privind impozitul pe venit din raportul de inspecție, în scopul reverificării și stabilirii situației reale privind veniturile impozabile realizate de asociați în perioada verificată. Se va urmări respectarea prevederilor Legii nr. 82 /1991R, a Ordinelor nr. 58 /2003 și nr. 1040 / 2004 privind organizarea evidenței contabile în partidă simplă. Pe baza datelor obținute se vor emite noi decizii de impunere, iar pentru anul 2005 se vor emite decizii pentru plăți anticipate, conform art. 88 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal:

"(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. "

*Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

În fapt , se reține că prin raportul de inspecție fiscală organele de control au constatat că în anul 2003 asociații au încasat de la o societate comercială, beneficiară a unor servicii de consultanță juridică - contravaloarea prestațiilor efectuate, potrivit extrasului de cont emis de B.R.D. Astfel, au stabilit că s-au efectuat operațiuni impozabile peste plafonul de impozitare de 1,7miliarde lei - și că petenții aveau obligația de a se înregistra ca plătitori de T.V.A.

În drept, în Legea nr. 345/2003 republicată privind taxa pe valoarea adăugată, art. 9 prevede:

*"(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activitățile persoanelor impozabile cu **venituri din operațiuni taxabile** declarate sau, după caz, **realizate anual**, de până la 1,5 miliarde lei inclusiv. În situația realizării unor venituri superioare plafonului de impozitare de 1,5 miliarde lei în cursul unui an fiscal, persoanele impozabile au obligația să solicite înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile legale în vigoare...*

(4) Plafonul de impozitare de 1,5 miliarde lei stabilit la alin. (3) este valabil pentru anul fiscal 2002. De la data de 1 ianuarie până la data de 31 decembrie 2003 plafonul de impozitare se stabilește la suma de 1,7 miliarde lei, iar de la data de 1 ianuarie 2004 și în continuare plafonul de impozitare se stabilește la 2 miliarde lei.

De la 1 ianuarie 2004 a intrat în vigoare Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal, noul act normativ care reglementează obligația de înregistrare ca plătitori de T.V.A.(prevederile art. 152), cifra de afaceri care servește drept referință la stabilirea calitatii de platitor de T.V.A. fiind constituită din "suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 și 144."

Față de cele precizate se constată că organele fiscale au stabilit că s-a depășit plafonul de 1,7 miliarde lei, în luna septembrie 2003; în consecință contribuabilii ar fi avut obligația de a se înregistra ca plătitori de T.V.A. .

Analizând constatările din raportul de inspecție fiscală se reține că organele fiscale arată că prin încasările de la acea societate comercială s-a depășit plafonul de impozitare de la care se datorează T.V.A.

Așa cum s-a reținut anterior, încasările de la societatea comercială au la bază contractul de asistență juridică încheiat de Cabinete asociate cu respectiva societate.Prin contestație petenții afirmă că din aceste încasări doar 25% reprezintă venit din onorariu, restul de 75% reprezentând cheltuieli în interesul clientului.Însă, constatăm că organele de control nu au precizat dacă au analizat contractul și documentele justificative privind cheltuielile efectuate în baza contractului pentru a stabili suma reală a veniturilor încasate.

La art . 94 din Statutul profesiei de avocați se prevede:

(1) Pentru activitatea sa profesională avocatul are dreptul la onorariu și la acoperirea tuturor cheltuielilor făcute în interesul clientului său.(...)

(5) În cazul formelor de exercitare a profesiei care își deschid un cont bancar pentru depunerea sumelor primite de la clienți cu titlu de cheltuieli, sumele consemnate nu constituie venit din exercitarea profesiei. "

Asadar, având în vedere cele de mai sus și susținerile contestatorilor- se reține că organele fiscale nu au analizat clauzele și obiectul contractului de prestări servicii efectuate de către Cabinete asociate în favoarea

acelei societăți comerciale, respectiv dacă cheltuielile pot fi justificate cu documente legale.

În legătură cu acest aspect, la dosarul cauzei există o adresă oficială cu răspunsul Ministerului Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Juridică, referitor la situația încasărilor respective, care prevede următoarele:

"Din contractul de asistență juridică încheiat cu S.C."..." S.A. rezultă că veniturile reprezintă 25% din prețul contractului, iar 75% reprezintă contravaloarea cheltuielilor efectuate în interesul clientului.

Aceste cheltuieli efectuate în interesul clientului nu constituie venit din exercitarea profesiei, așa cum rezultă din art. 94 alin. 5 din Statutul profesiei de avocat.

În aceste condiții, pentru a fi plătitor de taxa pe valoarea adăugată, ar trebui ca veniturile realizate de petent în cursul anului 2003 (25% din prețul contractului, împreună cu alte venituri) să depășească suma de 1,7 miliarde lei. "

Având în vedere cele de mai sus și faptul ca stabilirea veniturilor realizate de asociați nu este posibilă decât în urma verificării tuturor documentelor privind serviciile prestate și cheltuielile aferente realizării veniturilor, documente ce nu sunt anexate la dosarul cauzei, urmează a se desființa raportul de inspecție fiscală și pentru capitolul privind taxa pe valoarea adăugată, în scopul reverificării, ocazie cu care se va stabili dacă petentii aveau obligația de a se înregistra ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

Luând în considerare cele menționate anterior - faptul că din raportul de inspecție fiscală contestat nu rezulta care au fost prevederile legale încălcate de contestatori în baza cărora organele de control au stabilit că societatea nu are drept de deducere a unor cheltuieli, că prin respectivul act de control și prin referat nu s-a stabilit că petenții au conlucrat în vederea săvârșirii unor infracțiuni, faptul că la dosar nu existau documentele menționate în susținerea cauzei - s-a făcut aplicarea prevederilor art. 186 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora :

"3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

În consecință, s-a desființat Raportul de inspecție fiscală pentru capitolele privind impozitul pe venit și taxa pe valoarea adăugată cu dobânzi și penalități aferente-urmând ca organele de control să efectueze o nouă verificare pentru aceeași perioadă și aceleași impozite, cu respectarea prevederilor legale, în scopul stabilirii cu exactitate a situației privind cheltuielile deductibile, a veniturilor efectiv realizate de contribuabili și a impozitului pe venit datorat - respectiv stabilirea obligației înregistrării acestora ca plătitori de T.V.A. , cu consecința calculării T.V.A cu accesorii aferente.